

Arrest

nr. 308 148 van 11 juni 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE
Koning Albert I-laan 40 / 00.01
8200 SINT-MICHIELS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juli 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat J. BAELDE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben. Hij dient op 26 mei 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoeker wordt op 16 augustus 2022 en op 14 november 2022 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van een tolk die het Pashtou machtig is.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de CGVS) neemt op 20 juli 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bezit de Afghaanse nationaliteit, bent Pashtun van origine en bent afkomstig uit het dorp Qarya Yatim, gelegen in het district Chahar Dara, provincie Kunduz (Afghanistan), waar u van uw geboorte tot aan uw vertrek woonde. U hangt het soennitische geloof aan. U bent in het jaar 1374 geboren (Afghaanse kalender, stemt overeen met maart 1995-maart 1996 in de Gregoriaanse kalender). U ging tot de negende klas naar

school en hield een voedingswinkel open. U bent ongehuwd en hebt geen kinderen. Uw vader had drie broers. Met een van zijn broers, A. Q., had uw vader een conflict over een huis dat uw paternale oom zonder medeweten van uw vader verkocht had en over gronden die uw oom wilde innemen.

A. Q. had nauwe banden met de taliban. Zijn zoon, uw neef, Q. O., zat ook bij de taliban. Na de verkoop van het huis weigerde uw paternale oom een deel van het geld aan uw vader te betalen en werd uw vader geslagen. Uw vader wou zijn rechten laten gelden en ging klacht indienen bij het districtshuis. Op vraag van het districtshoofd werd een jirga georganiseerd door de dorpsouderen, maar uw oom aanvaardde de oplossing niet. Vervolgens vond een tweede jirga plaats met zowel de dorpsouderen als de taliban. Hierin werd op 23/11/1394 (12/02/2016) beslist dat uw oom een deel van het geld van de huisverkoop aan uw vader moest betalen. Uw paternale oom vroeg om één maand tijd om het nodige geld aan uw vader te betalen. In de twaalfde maand van 1394 (februari-maart 2016) werd uw vader evenwel plots neergeschoten toen hij onderweg naar huis was. U vermoedt dat zijn broer A. Q. met zijn zoon Q. iemand van de taliban op hem hebben afgestuurd.

Twee jaar later werd uw oudere broer I. door de taliban bedreigd dat hij mee jihad moest gaan voeren. Op een avond rond negen uur werd er aan de deur geklopt en naar uw broer I. gevraagd. Het waren de taliban, gestuurd door uw neef Q.. Uw moeder ging samen met I. naar buiten en I. werd door vier talibs op motorfietsen meegenomen. Tien dagen later brachten de taliban zijn dode lichaam terug naar huis. Er werd gezegd dat hij gedood werd in een gevecht, maar in werkelijkheid werd hij door uw neef, die jullie gronden wou afnemen, vermoord.

Twee maanden na de dood van uw broer I. werd uzelf door de taliban persoonlijk aangesproken om de wapens van uw broer over te nemen en u bij hen aan te sluiten. U weigerde omdat het eigenlijk wederom om een excuus ging om u mee te kunnen nemen zodat uw neef u zou kunnen doden zodat hij jullie gronden zou kunnen innemen. In de plaats van samenwerking met de taliban en om te vermijden dat u gedood zou worden door uw neef besloot u zich te registreren bij het Afghaanse leger. Samen met uw twee vrienden K. en M. ging u op een dag naar het inschrijvingscentrum in Kunduz. Vanwege ontbrekende documenten werden jullie er echter weggestuurd en gevraagd om binnen de tien dagen met jullie taskara's en foto's terug te komen.

Drie dagen later werden uw beide vrienden dood teruggevonden. Zij waren vermoord door de taliban, aan wie ter ore was gekomen dat jullie zich wilden aansluiten bij het leger. Ook uw huis werd doorzocht door de taliban, maar omdat u op dat moment bij uw maternale oom verbleef, werd u niet gevonden. De volgende ochtend vertelde uw moeder u over het bezoek van de taliban bij jullie thuis en gaf ze u het advies om het land te verlaten. Uw maternale oom stuurde u naar Kabul. Daar verbleef u gedurende één week vooraleer u verder reisde naar Iran. Terwijl u in Kabul was, kwamen de taliban van uw neef u bij uw maternale oom thuis zoeken. Nog later werd uw oom door de taliban opgebeld om zich bij hen te melden. Daar kreeg uw oom te horen dat ze u gingen vermoorden omdat u geen jihad wilde voeren en u zich wou aansluiten bij de ongelovigen. U verliet Afghanistan in de vierde maand van 1399 (juni-juli 2020) en reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Servië, Bosnië, Italië en Frankrijk naar België, waar u op 24/05/2021 aankwam en op 26/05/2021 uw verzoek om internationale bescherming indiende.

Sinds uw vertrek verblijft uw moeder in het huis van haar broer, uw maternale oom A, in Kunduz. Uw jongere broer A. is sinds vijf maanden voor uw eerste onderhoud op 16/08/2022 spoorloos verdwenen. U vermoedt dat uw paternale oom en uw neef samen met andere taliban ook achter zijn verdwijning zitten.

In geval van uw terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te zullen worden door uw oom en uw neef.

Ter staving van uw relaas en asielmotieven legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw taskara, uitgegeven in 1388 (maart 2009-maart 2010); een kopie van de taskara van uw vader, uitgegeven in 1389 (maart 2010-maart 2011); kopieën van uw schoolpuntenlijsten; een kopie van de klacht neergelegd door uw vader tegen zijn broer A. Q., datum en plaats van afgifte onbekend; en een kopie van de beslissingen van de jirga's. Daarnaast maakte u nog opmerkingen bij uw beide persoonlijke onderhouds over waarbij u het aantal provincies van Afghanistan aanpast en het jaar waarin het conflict startte corrigeert van 1399 naar 1394.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw asielrelaas dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming volgens de Belgische Vreemdelingenwet aannemelijk te maken. Er kan immers geen enkel geloof gehecht worden aan het door u beweerde vervolgingsrelaas.

In dit verband moet vooreerst worden gewezen op een fundamenteel hiaat tussen uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en uw verklaringen bij het CGVS. Zo gaf u bij de DVZ op 16/06/2021 te

kennen dat u Afghanistan in 1399 omwille van een belangrijk probleem met de taliban verliet omdat u zich weigerde bij hen aan te sluiten en zich vervolgens bij het Afghaanse nationaal leger wilde inschrijven. Na de moord op uw broer, waarover u geen tijdstip, daders of redenen noemde, moest u de winkel alleen openhouden. Toen u ouder werd, vroegen de taliban u om met hen te gaan vechten. Daarop besliste u zich samen met uw vrienden in het leger in te schrijven omdat jullie het beter vonden jullie land te verdedigen dan zich bij de taliban aan te sluiten. Nadat de taliban op de hoogte waren geraakt van jullie voornemen, werden twee van uw vrienden ontvoerd en vermoord. Uzelf verbleef in het huis van uw maternale oom en durfde niet meer naar huis terug te keren. De taliban begonnen u te bedreigen via uw oom. Ze vroegen uw oom waar u was en dreigden u te vermoorden. Na al deze bedreigingen gaf uw moeder u het advies om het land te verlaten wat u de daaropvolgende dag ook deed (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). In uw versie op het CGVS stelde u daarentegen dat u Afghanistan verliet vanwege een eigendomsconflict met uw paternale oom en zijn zoon die nauwe banden met de taliban hebben en jullie gronden en eigendommen hadden afgepakt. Na de moord op uw vader en uw oudere broer door toedoen van deze oom en diens zoon in het kader van dit eigendomsconflict wilden de taliban u, onder invloed van uw oom en neef, onder het mom van rekrutering voor de jihad, vinden en ook doden omdat zij vreesden dat u alsnog de eigendommen zou opeisen en wraak zou nemen voor uw vermoorde broer en vader (CGVS I p. 15, 17, 20; CGVS II p. 3-5, 9). Gevraagd waarom u bij de DVZ met geen woord over het eigendomsconflict, uw oom en neef bij de taliban en het feit dat zij verantwoordelijk zouden zijn voor de dood van uw vader en oudere broer repte, terwijl u dit op het CGVS herhaaldelijk als dé centrale redenen voor uw vlucht en uw vrees bij terugkeer noemt (CGVS I p. 16-17; CGVS II p. 4, 6, 9, 19), repliceerde u dat u toen gevraagd werd slechts een korte samenvatting van uw problemen te geven (CGVS I p. 17) en wijt u het ontbreken van deze informatie aan tijdsgebrek bij de DVZ (CGVS II p. 10, 20). Deze uitleg vergoelijkt de omissie bij de DVZ van dergelijke fundamentele elementen die de kern van uw vrees raken hoegenaamd niet. Er kan immers verwacht worden dat u hiervan spontaan en te allen tijde melding zou maken wanneer u bij de DVZ gevraagd werd om een overzicht te geven van alle essentiële feiten die geleid hebben tot uw vlucht uit uw land van herkomst. Ondanks de korte duur van het onderhoud werd u bij de DVZ overigens expliciet gevraagd of u naast uw problemen met de taliban nog andere problemen met de autoriteiten of medeburgers of problemen van algemene aard in Afghanistan had en of u nog iets wenste toe te voegen, waarop u telkens negatief antwoordde (verklaring CGVS vragen 3.5 en 3.7). Dat u er bij de DVZ wel over verteld zou hebben (CGVS II p. 10) wordt hoegenaamd niet ondersteund door het administratief dossier.

Dat de geloofwaardigheid van het eigendomsconflict met familieleden met banden met de taliban danig in het gedrang is, blijkt tevens uit het feit dat u geen enkel overtuigend begin van bewijs van de eigendommen waarover het intrafamiliaal conflict handelt, neerlegt en hiervoor ook geen gedegen rechtvaardiging kan geven. Uw maternale oom zou u wel een pdf van uw taskara en enkele andere stukken hebben kunnen mailen (CGVS I p. 13), maar aan bewijzen van bijvoorbeeld de verkoop van het huis door uw oom, die er nochtans luidens uw eigen verklaringen wel waren, kan u niet meer geraken daar uw huis na de moord op uw vader en broer en het vertrek van uw moeder naar haar broer ingenomen werd door de taliban die alles verbrandden (CGVS I p. 17; CGVS II p. 9). Het is evenwel uiterst bedenkelijk dat enkel de stukken die u wel neerlegt, maar waaraan geen bewijswaarde kan worden gehecht (zie hieronder), door uw moeder meegenomen zouden zijn naar haar broer, maar dergelijke belangrijke eigendomsbewijzen niet (CGVS II p. 9).

Uw verklaringen over de drie bewijsstukken die u wel neerlegt stemmen dan weer niet overeen met de inhoud van deze stukken. U legde uit dat het om de klacht gaat die uw vader bij het districtshuis heeft ingediend n.a.v. de verkoop van een huis door zijn broer zonder zijn medeweten en het feit dat hij geslagen werd, om de beslissing van de jirga van de ouderen en om de beslissing van de jirga van de ouderen met de taliban (CGVS I p. 14; CGVS II p. 9). Uit de vertaling blijkt echter dat de eerste brief (document 4 groene map) bijkomende vragen betreft aangaande het incident waarbij uw vader zou zijn geslagen door zijn broer, waarbij uw vader uitlegt dat het om een schermutseling over een gebroken waterleiding ging. In dit stuk is overigens ook sprake van een jongere broer van uw vader en van een broer met de naam A. G. en blijkt dat er vijf broers in het spel zijn, daar waar u verklaarde dat uw vader de jongste was van vier en u de naam A. G. niet noemde (CGVS II p. 8). Wat u de beslissing van de eerste jirga noemt (CGVS I p. 14) blijkt een verzoek van het districtshoofd te zijn aan de dorpsouderen om de vrede tussen uw vader en zijn broer te herstellen (document 5 groene map). Uit het derde bewijsstuk (document 6 groene map) blijkt hoogstens dat het conflict opgelost is, maar nergens wordt gewag gemaakt van het feit dat uw oom verplicht zou zijn geworden om uw vader binnen de maand een deel uit te betalen, wat vervolgens de aanleiding zou zijn geweest voor uw oom en neef om uw vader te doden. Deze drie stukken kunnen aldus - los van het feit dat het slechts om kopies gaat waaraan enkel bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze een geloofwaardig relaas ondersteunen, quod non in casu – ook inhoudelijk niet overtuigen als aanvaardbaar bewijs van uw verklaringen.

Dat uw relaas elke waarachtigheid ontbeert, blijkt nog uit een aantal andere bevindingen.

Zo is het heel vreemd dat u bij de DVZ enkel zei dat uw vader 'overleden' was – niet 'vermoord' – en dat u niet wist wanneer uw vader overleed (verklaring DVZ, vraag 13a), terwijl u tijdens uw beide gehoren op het CGVS herhaaldelijk stelde dat uw vader ongeveer vijf jaar voor uw vertrek, in de twaalfde maand van 1394, vermoord werd (CGVS I p. 10-11, 18; CGVS II p.5-6). Tevens strookt dit door u beweerde tijdstip van zijn

overlijden niet met uw uitleg over de beslissing van de dorpsouderen en de taliban die genomen werd bij de tweede jirga en die dateert van 23/11/1394 (CGVS I p. 11; document 6 groene map). U verklaarde immers dat uw vader drie dagen later, i.e. nog in de elfde maand dus, werd neergeschoten (CGVS I p. 15). U slaagde er evenmin in om de dood van uw oudere broer I. aannemelijk te maken. Ook in verband met het tijdstip van zijn dood legde u onsamenhangende verklaringen af. Enerzijds verklaarde u dat uw broer I. in de twaalfde maand van 1398 werd vermoord (CGVS I p. 19). Anderzijds stelde u dat de taliban ongeveer twee jaar na de dood van uw vader uw broer zijn beginnen te bedreigen en hem toen vermoordden (CGVS I p. 15; CGVS II p. 5-6). Vermits u eerder de dood van uw vader in de twaalfde maand van 1394 situeerde (CGVS I p. 15, 18), betekent dit dat uw broer al in 1396 vermoord zou zijn. Op een ander moment verklaarde u dan weer dat hij in de derde maand van 1399 is overleden (CGVS II p. 14-15). Dat u als geschoolde persoon niet in staat bent het tijdstip van het overlijden van uw naasten correct te situeren is alles behalve overtuigend te noemen. Voorts is het weinig realistisch dat een gewelddadige terroristische organisatie als de taliban zo veel moeite deed en uw gedode broer tien dagen later terug naar huis bracht in een kist en gewikkeld in witte doeken (CGVS II p. 14). Aan dit alles kan nog worden toegevoegd dat u geen enkel bewijs heeft neergelegd (overlijdensattest, foto's van begrafenis of graf) dat het overlijden van uw vader en oudere broer zou kunnen staven. Dit is veelzeggend. Dat er van het lijk van uw broer geen foto genomen kon worden omdat er geen grote gsm beschikbaar was (CGVS I p. 20), mist gezien uw whatsappcommunicatie met uw familie (CGVS I p. 11) de nodige overtuigingskracht en verklaart nog steeds niet waarom er actueel bijvoorbeeld geen foto's van hun graven zouden kunnen worden overgemaakt.

De bedreigingen van de taliban jegens u persoonlijk kunnen al evenmin als geloofwaardig worden beschouwd. Daarvoor wijken uw opeenvolgende verklaringen te veel van elkaar af. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS beweerde u aanvankelijk meermaals dat de taliban u een jaar na de dood van uw broer begonnen te viseren (CGVS I p. 15, 18). Even later verklaarde u dan weer dat ze twee maanden na de dood van uw broer langskwamen om te eisen u aan te sluiten voor de jihad (CGVS I p. 21; CGVS II p. 4, 10, 11). Waar u in uw eerste onderhoud uitlegde dat ze die eerste keer met drie talibs thuis kwamen en uw moeder hen zei dat u de enige broodwinnaar van de familie was en haar andere zoon nog te klein was, waarbij u zich twee dagen later dan ging aanmelden bij het leger (CGVS I p. 15, 20-21), verklaarde u bij uw tweede persoonlijk onderhoud dat de talibs in totaal drie à vier keer kwamen. De eerste keer kwamen ze met z'n tweeën naar uw winkel en antwoordde u hen dat u de enige broodwinnaar was in de familie. Ook de tweede keer, zo een drie tot vier dagen later, sprak u persoonlijk met de taliban in uw winkel. Bij hun derde komst was het vrijdag en was uw winkel gesloten. U vernam het nieuws van een naburige winkelier. Daarna verbleef u in het huis van uw maternale oom en verliet u aansluitend het land (CGVS II p. 10-11). Merkwaardig genoeg was er tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud helemaal geen sprake van hun bezoek(en) in uw winkel en stelde u slechts dat de taliban uzelf één of twee keer thuis kwamen opzoeken, waarbij u de laatste keer al in het huis van uw maternale oom was toen de taliban langskwamen en uw huis doorzochten (CGVS I p. 15, 20). Naast deze incoherenties is het sowieso alles behalve realistisch dat een terroristische organisatie als de taliban zo veel moeite zou doen en iemand, die hen gezien de moord op zijn vader en broer geenszins genegen is, drie à vier keer om samenwerking zou komen vragen, waardoor u ook ruimschoots de tijd kreeg de benen te nemen. Deze bedenking noopt des te meer daar u de druk van de taliban om jihad te gaan voeren met hen frequent bestempelt als een excuus van uw neef om u te vermoorden zodat hij jullie gronden kon innemen. Voorgaande verklaring doet aldus nog meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van de herhaalde komst van de taliban, zeker omdat uw oudere broer al bij het eerste bezoek onder dwang werd meegenomen en gedood werd (CGVS I p. 15, 19). Het CGVS ziet dan ook niet in waarom de taliban zo veel gras over uw 'inlijving' zouden laten groeien.

Aanvullend is het geenszins aannemelijk dat u zich met uw vrienden bij een officiële instantie als het leger zou zijn gaan aanmelden zonder spontaan ook maar enig begin van identiteitsbewijs mee te nemen (CGVS I p. 15, 22; CGVS II p. 15). Dat jullie zich aldus enkele dagen later terug moesten gaan melden, ditmaal mét documenten, en dat uw vrienden in die periode intussen werden vermoord, overtuigt dan ook allerminst.

Gezien dit alles kan ook geen enkel geloof meer gehecht worden aan de vermissing van uw jongere broer, die u immers linkt aan dezelfde situatie (eigendomsconflict) als de dood van uw vader en uw oudere broer.

Bijgevolg kan u de hoedanigheid van vluchteling niet worden toegekend. Evenmin heeft u aangetoond dat u een reëel risico loopt op ernstige schade zoals omschreven in art. 48/4 § 2 a van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral

religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale

bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat overigens na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. U vermeldt enkel de problemen met uw oom en uw neef ten gevolge van een eigendomsconflict tussen uw familieleden als redenen voor uw vervolgingsvrees. Dit relaas wordt evenwel als ongeloofwaardig beschouwd (zie supra). Andere vervolgingsredenen vermeldde u niet (CGVS I p. 16, 24; CGVS II p. 18-19). Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige

Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan tot slot niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de

leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt, gelet op de ongeloofwaardigheid van het door u beweerde vluchtrelaas (zie supra), uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. De kopies van uw taskara, van de taskara van uw vader en van uw schooldocumenten hebben enkel betrekking op uw identiteit en die van uw vader, alsook op uw scholing, wat elementen betreft die in deze beslissing niet meteen ter discussie staan. De opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud die via uw advocaat werden overgemaakt hebben geen uitstaans met de argumentatie die hierboven uiteengezet is. De overige stukken werden reeds hierboven besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Verweerder is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt: “Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van de afwezigheid van de verweerder ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van verweerder niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

2.2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

2.2.1. Bij het verzoekschrift maakt verzoeker melding van volgende stukken:

- NANSEN, “De beschermingsnood van Hazara’s in Afghanistan”, met vermelding weblink;
- NANSEN, “Afghanistan: een analyse van het beschermingsbeleid en risico’s bij terugkeer”, met vermelding weblink;
- UNHCR Global Focus, Afghan Situation, met vermelding weblink;
- UNHCR Afghanistan, Voluntary repatriation snapshot, met vermelding weblink;
- IOM Assisted Voluntary Return and Reintegration (AVRR) Reintegration Assistance;
- PowerPoint International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan, November 2022;
- RvV, arrest nr. 181.307 van 26 januari 2017;
- RvV, arrest nr. 286.545 van 22 maart 2023;
- UNAMA, “Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 – 15 June 2022”, July 2022, met vermelding weblink;

- Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, met vermelding weblink;
- UN Security Council, Resolution 2626 (2022) Adopted by the Security Council at its 8997th meeting, on 17 March 2022;
- Security Council Report, June 2022 Monthly Forecast Afghanistan;
- VRT NWS, Jos DE GREEF, *"Zeker 18 doden bij bomaanslag nabij moskee in de Afghaanse stad Herat"*, 2 september 2022;
- World Food Programme, Afghanistan Situation Report, 20 mei 2022;
- World Food Programme, Afghanistan Food Security Update, mei 2022;
- World Food Programme, Afghanistan Food Security Update, juni 2022;
- World Food Programme, *"Afghanistan risks winter of famine after devastating year"*, 26 september 2022;
- Human Rights Watch, *"Afghanistan: Taliban's Catastrophic Year of Rule"*, 11 augustus 2022;
- World Health Organisation, *"Afghanistan's health system is on the brink of collapse: urgent action is needed"*, 24 januari 2022;
- VRT NWS, Kathleen HEYLEN, *"Rudi Vranckx in Afghanistan, jaar na machtsovername: 'Armoede op hol, kind verkopen om rond te komen'"*, 21 augustus 2022;
- Arrest RvV nr. 270.813 van 31 maart 2022;
- Vluchtelingenwerk Vlaanderen, *"Afghanistan: juridische analyse beslissingen CGVS"*, april 2022;
- Wereldbank, Afghanistan Economic Monitor, 14 januari 2022;
- Femke VOGELAAR, *"De blinde vlekken in asielbeslissingen voor Afghanen"*, 15 februari 2023, met vermelding weblink;
- UNHCR, *Guidance note on the international protection needs of people fleeing Afghanistan*, februari 2022;
- UNHCR, *Afghanistan Voluntary Repatriation Update*, January-December 2022;
- Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, General Country of Origin Report Afghanistan, March 2022 (p. 1-5; 19-31; 140-143);

2.2.2. Op 10 april 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van bijbrengt:

1. EUAA *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments"*, 4 november 2022;
2. EUAA, *"Country Guidance: Afghanistan"*, januari 2023;
3. EUAA, *"Afghanistan Security Situation"*, augustus 2022;
4. EASO, *"Afghanistan Country Focus"*, januari 2022;
5. EASO, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023;
6. EUAA, *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"*, augustus 2022;
7. EASO *"Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"*, augustus 2020;
8. EUAA, *"Afghanistan: Targeting of individuals"*, augustus 2022;
9. UNAMA, *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"*, juni 2023;
10. COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023.

2.2.3. Op 12 april 2024 heeft verzoeker, overeenkomstig dezelfde bepaling, aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarmee hij de volgende stukken neerlegt:

- arbeidsovereenkomst d.d. 19 september 2022, voor onbepaalde duur;
- aanbevelingsbrief van zijn werkgever, d.d. 13 oktober 2023;
- foto van verzoeker en zijn collega's tijdens een etentje in België;
- brief van verzoekers vader aan het districtshoofd (met beëdigde vertaling);
- brief van het districtshoofd aan de dorpsoudsten (met beëdigde vertaling);
- brief van de dorpsoudsten omtrent een beslissing inzake een grondconflict (met beëdigde vertaling);
- foto van, volgens verzoeker, het graf van zijn broer en vader.

2.2.4. Ter terechtzitting legt verzoeker bij aanvullende nota volgende stukken neer:

- deelcertificaat NT2 d.d. 7 november 2022;
- inschrijving module Nederlandse taal schooljaar 2022-2023.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Middelen

Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62, §2 van Vreemdelingenwet en van artikel 1 van de Conventie van Genève juncto de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsnorm en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

3.2. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005- 2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verder moet erop worden gewezen dat artikel 39/2, §1, tweede lid 1° en 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen of hervormen (1°) of deze kan vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (2°).

Uit het voorgaande volgt dat een schending van de formele en materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur slechts dienstig kunnen worden aangevoerd indien deze een substantiële onregelmatigheid betreffen die niet door de Raad kan worden hersteld, dan wel omdat ze ertoe hebben geleid dat essentiële elementen ontbreken die nopen tot het bevelen van aanvullende onderzoeksmaatregelen.

Een middel wordt pas op ontvankelijke wijze aangevoerd wanneer niet alleen de geschonden geachte bepaling wordt weergegeven, maar ook wordt uiteengezet op welke manier de schending wordt begaan. Middelen die niet een dergelijke uiteenzetting bevatten zijn onontvankelijk.

3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:

[...]

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.”

Verzoeker verklaarde dat hij vreest te worden gedood door zijn oom en neef die banden hebben met de taliban, omwille van een huis- en grondconflict.

De verwerende partij heeft geoordeeld dat verzoekers verklaringen ongeloofwaardig zijn en dat de door hem neergelegde documenten geen bewijs vormen van de door hem ingeroepen vervolging door de oom en neef.

Verzoeker betwist dat er een fundamenteel hiaat is tussen zijn verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en deze afgelegd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS). Hij diende tijdens het eerste interview “*zeer kort*” te zijn en hij gaf de “*essentie*” weer van

zijn verhaal. Hij gaf de directe aanleiding voor zijn vertrek weer, zonder uit te weiden over de gebeurtenissen enkele jaren daarvoor.

Verzoeker bekritiseert aldus volgend motief in de bestreden beslissing: *“In dit verband moet vooreerst worden gewezen op een fundamenteel hiaat tussen uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en uw verklaringen bij het CGVS. Zo gaf u bij de DVZ op 16/06/2021 te kennen dat u Afghanistan in 1399 omwille van een belangrijk probleem met de taliban verliet omdat u zich weigerde bij hen aan te sluiten en zich vervolgens bij het Afghaanse nationaal leger wilde inschrijven. Na de moord op uw broer, waarover u geen tijdstip, daders of redenen noemde, moest u de winkel alleen openhouden. Toen u ouder werd, vroegen de taliban u om met hen te gaan vechten. Daarop besliste u zich samen met uw vrienden in het leger in te schrijven omdat jullie het beter vonden jullie land te verdedigen dan zich bij de taliban aan te sluiten. Nadat de taliban op de hoogte waren geraakt van jullie voornemen, werden twee van uw vrienden ontvoerd en vermoord. Uzelf verbleef in het huis van uw maternale oom en durfde niet meer naar huis terug te keren. De taliban begonnen u te bedreigen via uw oom. Ze vroegen uw oom waar u was en dreigden u te vermoorden. Na al deze bedreigingen gaf uw moeder u het advies om het land te verlaten wat u de daaropvolgende dag ook deed (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). In uw versie op het CGVS stelde u daarentegen dat u Afghanistan verliet vanwege een eigendomsconflict met uw paternale oom en zijn zoon die nauwe banden met de taliban hebben en jullie gronden en eigendommen hadden afgepakt. Na de moord op uw vader en uw oudere broer door toedoen van deze oom en diens zoon in het kader van dit eigendomsconflict wilden de taliban u, onder invloed van uw oom en neef, onder het mom van rekrutering voor de jihad, vinden en ook doden omdat zij vreesden dat u alsnog de eigendommen zou opeisen en wraak zou nemen voor uw vermoorde broer en vader (CGVS I p. 15, 17, 20; CGVS II p. 3-5, 9). Gevraagd waarom u bij de DVZ met geen woord over het eigendomsconflict, uw oom en neef bij de taliban en het feit dat zij verantwoordelijk zouden zijn voor de dood van uw vader en oudere broer rept, terwijl u dit op het CGVS herhaaldelijk als dé centrale redenen voor uw vlucht en uw vrees bij terugkeer noemt (CGVS I p. 16-17; CGVS II p. 4, 6, 9, 19), repliceerde u dat u toen gevraagd werd slechts een korte samenvatting van uw problemen te geven (CGVS I p. 17) en wijt u het ontbreken van deze informatie aan tijdsgebrek bij de DVZ (CGVS II p. 10, 20). Deze uitleg vergoelijkt de omissie bij de DVZ van dergelijke fundamentele elementen die de kern van uw vrees raken hoegenaamd niet. Er kan immers verwacht worden dat u hiervan spontaan en te allen tijde melding zou maken wanneer u bij de DVZ gevraagd werd om een overzicht te geven van alle essentiële feiten die geleid hebben tot uw vlucht uit uw land van herkomst. Ondanks de korte duur van het onderhoud werd u bij de DVZ overigens expliciet gevraagd of u naast uw problemen met de taliban nog andere problemen met de autoriteiten of medeburgers of problemen van algemene aard had en of u nog iets wenste toe te voegen, waarop u telkens negatief antwoordde (verklaring CGVS vragen 3.5 en 3.7). Dat u er bij de DVZ wel over verteld zou hebben (CGVS II p. 10) wordt hoegenaamd niet ondersteund door het administratief dossier.”*

De Raad kan de CGVS volgen waar hij vaststelt dat verzoeker met geen woord rept over het grondconflict met zijn paternale oom en diens zoon op de DVZ. Noch het feit dat zijn oom en neef banden hadden met de taliban en dat zijn vader en oudere broer door toedoen van zijn oom en neef en de taliban zijn vermoord, alsook dat zijn jongste broer verdwenen is. Verzoeker kan bezwaarlijk verwijzen naar het ‘gebrek aan tijd’ en dat hij zijn verhaal diende te beperken tot de essentie op de DVZ, nu expliciet de vraag werd gesteld of hij naast de door hem aangehaalde problemen met de taliban nog problemen heeft gehad met de autoriteiten of medeburgers of problemen van algemene aard had in Afghanistan, waarop verzoeker, zoals de CGVS terecht vaststelt, telkens negatief antwoordde (vragenlijst, vraag 7). De Raad stelt, samen met de CGVS vast, dat het grondconflict met zijn paternale oom en neef de kern van zijn vrees raken en dat verwacht mag worden dat verzoeker deze fundamentele elementen in zijn relaas spontaan zou vermelden tijdens het interview op de DVZ. Overigens stelt verzoeker zelf dat de taliban handelden in opdracht van zijn oom en neef. Zo antwoordt verzoeker op de vraag waarom hij voor zijn neef vreest *“omdat hij mijn broer en mijn vader vermoord heeft en behalve hem hadden wij er geen andere vijanden”*. (gehoorverslag CGVS II, p. 4). Bovendien antwoordt verzoeker op de vraag of er nog andere redenen zijn die hem tot een doelwit van de taliban maken in geval van zijn terugkeer naar Afghanistan, behalve het conflict met zijn neef: *“mijn paternale oom is bij de taliban, hij zal dat gebruiken om mij te vermoorden”*. Bijgevolg is de oorzaak van verzoekers problemen met de taliban het grondconflict met zijn paternale oom en neef en hun banden met de taliban. Het feit dat verzoeker deze elementen niet vermeldt op de DVZ is op zijn minst opmerkelijk en brengt de geloofwaardigheid van zijn relaas ernstig in het gedrang.

Verzoeker betoogt vervolgens dat hem wordt verweten geen documenten neer te leggen omtrent het eigendomsconflict terwijl anderzijds de documenten omtrent de jirga worden *“weggezet als ongeloofwaardig en niet authentiek”*.

Verzoeker bekritiseert aldus volgende motieven in de bestreden beslissing: *“Dat de geloofwaardigheid van het eigendomsconflict met familieleden met banden met de taliban danig in het gedrang is, blijkt tevens uit het feit dat u geen enkel overtuigend begin van bewijs van de eigendommen waarover het intrafamiliaal conflict handelt, neerlegt en hiervoor ook geen gedegen rechtvaardiging kan geven. Uw maternale oom zou u*

wel een pdf van uw taskara en enkele andere stukken hebben kunnen mailen (CGVS I p. 13), maar aan bewijzen van bijvoorbeeld de verkoop van het huis door uw oom, die er nochtans luidens uw eigen verklaringen wel waren, kan u niet meer geraken daar uw huis na de moord op uw vader en broer en het vertrek van uw moeder naar haar broer ingenomen werd door de taliban die alles verbrandden (CGVS I p. 17; CGVS II p. 9). Het is evenwel uiterst bedenkelijk dat enkel de stukken die u wel neerlegt, maar waaraan geen bewijswaarde kan worden gehecht (zie hieronder), door uw moeder meegenomen zouden zijn naar haar broer, maar dergelijke belangrijke eigendomsbewijzen niet (CGVS II p. 9).

Uw verklaringen over de drie bewijsstukken die u wel neerlegt stemmen dan weer niet overeen met de inhoud van deze stukken. U legde uit dat het om de klacht gaat die uw vader bij het districtshuis heeft ingediend n.a.v. de verkoop van een huis door zijn broer zonder zijn medeweten en het feit dat hij geslagen werd, om de beslissing van de jirga van de ouderen en om de beslissing van de jirga van de ouderen met de taliban (CGVS I p. 14; CGVS II p. 9). Uit de vertaling blijkt echter dat de eerste brief (document 4 groene map) bijkomende vragen betreft aangaande het incident waarbij uw vader zou zijn geslagen door zijn broer, waarbij uw vader uitlegt dat het om een schermutseling over een gebroken waterleiding ging. In dit stuk is overigens ook sprake van een jongere broer van uw vader en van een broer met de naam A. G. en blijkt dat er vijf broers in het spel zijn, daar waar u verklaarde dat uw vader de jongste was van vier en u de naam A. G. niet noemde (CGVS II p. 8). Wat u de beslissing van de eerste jirga noemt (CGVS I p. 14) blijkt een verzoek van het districtshoofd te zijn aan de dorpsouderen om de vrede tussen uw vader en zijn broer te herstellen (document 5 groene map). Uit het derde bewijsstuk (document 6 groene map) blijkt hoogstens dat het conflict opgelost is, maar nergens wordt gewag gemaakt van het feit dat uw oom verplicht zou zijn geworden om uw vader binnen de maand een deel uit te betalen, wat vervolgens de aanleiding zou zijn geweest voor uw oom en neef om uw vader te doden. Deze drie stukken kunnen aldus - los van het feit dat het slechts om kopies gaat waaraan enkel bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze een geloofwaardig relaas ondersteunen, quod non in casu – ook inhoudelijk niet overtuigen als aanvaardbaar bewijs van uw verklaringen.”

Verzoeker gaat er aan voorbij dat de inhoud van de eerste brief niet overeenkomt met zijn verklaringen. De Raad wijst erop dat het loutere feit dat de bestreden beslissing de bedenking maakt dat documenten uit Afghanistan onbetrouwbaar zijn, geen afbreuk doet aan het feit dat de door de verzoeker neergelegde documenten wel degelijk inhoudelijk zijn onderzocht. Zijn vader zou in deze brief uitleggen dat het om een schermutseling met zijn broer ging over een gebroken waterleiding. Er wordt blijkbaar niets vermeld over de verkoop van een huis door zijn broer zonder medeweten van zijn vader. Bovendien blijkt uit de eerste brief dat er vijf broers in het spel zijn terwijl verzoeker verklaarde dat zijn vader drie broers had. Voor deze en alle andere omissies tussen verzoekers verklaringen en de inhoud van de voorgelegde stukken, zoals uit de motivering hierboven blijkt, biedt verzoeker geen enkele verklaring of uitleg. De Raad kan de CGVS aldus volgen dat de voorgelegde stukken geen bewijswaarde hebben, nu ze inhoudelijk zijn relaas niet ondersteunen, naast het feit dat het slechts om kopies gaat.

Waar verzoeker op 12 april 2024, bij aanvullende nota, een kopie toevoegt van een brief van verzoekers vader aan het districtshoofd (met beëdigde vertaling), een kopie van een brief van het districtshoofd aan de dorpsoudsten (met beëdigde vertaling) en een kopie van een brief van de dorpsoudsten omtrent een beslissing inzake een grondconflict (met beëdigde vertaling), verklaart verzoeker niet waarom hij pas een jaar nadat de bestreden beslissing is genomen deze documenten kan voorleggen. Nog los van de vaststelling dat *in casu* kopieën voorliggen, stelt de Raad ook vast dat de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief is, (zie AD, map “Landeninformatie”, COI Focus “Afghanistan. Corruptie en documentenfraude” van 14 januari 2021 (update)). Er wordt in deze aan herinnerd dat de Raad, de voorgelegde stukken absolute bewijswaarde mag ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de Raad niet aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten, *quod in casu* (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; RvS 7 oktober 2003, nr. 123.958; RvS 18 juni 2003, nr. 120.714). De Raad wijst erop dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval.

Verzoeker wijst erop dat hij steeds stelde slechts bij benadering het tijdstip van overlijden van zijn vader te kunnen geven en niet het exacte tijdstip te kennen. Verzoeker meent bovendien dat hem onterecht een tegenstrijdigheid wordt verweten daar waar het slechts over woorden gaat “dood”, “overleden”, “vermoord” die te wijten kunnen zijn aan de vertaling van zijn verklaringen.

De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker de door de CGVS vernoemde onsamenhangende verklaringen in verband met de opeenvolgende gebeurtenissen voor en na het overlijden van zijn vader en van zijn broer, onbesproken laat. Ook de volgende motivering in de bestreden beslissing betwist verzoeker niet en is bijgevolg pertinent: “Voorts is het weinig realistisch dat een gewelddadige terroristische organisatie als de taliban zo veel moeite deed en uw gedode broer tien dagen later terug naar huis bracht in een kist en

gewikkeld in witte doeken (CGVS II p. 14). Aan dit alles kan nog worden toegevoegd dat u geen enkel bewijs heeft neergelegd (overlijdensattest, foto's van begrafenis of graf) dat het overlijden van uw vader en oudere broer zou kunnen staven. Dit is veelzeggend. Dat er van het lijk van uw broer geen foto genomen kon worden omdat er geen grote gsm beschikbaar was (CGVS I p. 20), mist gezien uw whatsappcommunicatie met uw familie (CGVS I p. 11) de nodige overtuigingskracht en verklaart nog steeds niet waarom er actueel bijvoorbeeld geen foto's van hun graven zouden kunnen worden overgemaakt." De Raad treedt de beoordeling van de commissaris-generaal, die door verzoeker onbesproken wordt gelaten, dan ook bij.

Waar verzoeker op 12 april 2024, bij aanvullende nota, de kopie van een foto toevoegt en daarbij in de inventaris de foto als *"Foto's graf broer en vader"* aanduidt, stelt de Raad vast dat uit de foto niet blijkt om wiens graf of graven het gaat. Er is slechts een omheind stuk grond te zien op de foto.

Verzoeker stelt ten slotte dat hij een consistent, uitgebreid en geloofwaardig verhaal heeft afgelegd in beide interviews op het CGVS. Er worden amper tegenstrijdigheden weerhouden door de CGVS. Zijn relaas is zeer gedetailleerd en duidelijk in de uitgebreide verhoren die telkens vier uur duurden. Hij meent dat hij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging van de taliban heeft aangetoond.

De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker zich voornamelijk beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de CGVS, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

Het geheel aan documenten en verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van de algemene situatie in Afghanistan, acht de Raad de voorgaande bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging door de taliban. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker geeft nog aan vervolging te riskeren omdat hij een verwesterd profiel heeft. Hij viseert de beoordeling in de bestreden beslissing, stellende dat de verwerende partij uitgaat van een zeer selectieve lezing van de internationale landeninformatie die uit de rapporten blijkt enerzijds, en dat assumpties en vaststellingen worden gedaan over zaken waarover internationaal niet gerapporteerd werd zodat deze beoordeling niet gebaseerd is op correcte en actuele informatie die de risico's bij terugkeer in kaart brengt in de huidige maatschappelijke en politieke context in Afghanistan sinds de machtsovername door de taliban.

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker, wiens verzoekschrift doorspekt is met landeninformatie, doet hierover niet anders denken.

Uit objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, en die door de verwerende partij nog werd geactualiseerd in haar aanvullende nota, blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- 1) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- 2) personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of

niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

De verwerende partij heeft in de bestreden beslissing geoordeeld dat verzoeker geen concrete elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verder merkt verwerende partij op dat uit zijn verklaringen en uit de beoordeling ervan evenmin blijkt dat verzoeker voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban hem niet zullen viseren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Verzoeker brengt zelf, zo stelt verwerende partij nog, geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen.

Verzoeker stelt daar tegenover dat hij Afghanistan heeft verlaten in 2020, en dat hij is vertrokken vóór de machtsvername. Door het feit dat hij al zo lang in België verblijft en zich gedraagt naar de hier heersende normen terwijl in Afghanistan de normen enorm veranderd zijn, zal het voor hem vanzelfsprekend enorm moeilijk, zo niet onmogelijk zijn, om zich aan te passen aan de taliban. Door zijn westerse levensstijl en gedragingen, die hij volledig heeft geïnternaliseerd, loopt hij het risico om te worden vervolgd. In zijn aanvullende nota van 12 april 2024 legt hij een arbeidscontract voor van onbepaalde duur en een aanbevelingsbrief van zijn werkgever. Ter terechtzitting legt hij attesten van een cursus Nederlands voor. Hij wijst erop dat hij reeds 1,5 jaar werkt voor de 'Quick', een appartement huurt en activiteiten doet met zijn collega's, zoals bowling en fitness. Hij concludeert dat hij bij terugkeer in de negatieve aandacht van de taliban zal komen te staan aangezien hij als verwesterd zal worden gepercipieerd.

De Raad wijst erop dat verzoeker is geboren en opgegroeid in Afghanistan. Zoals hij zelf stelt was hij 25 jaar toen hij Afghanistan verliet in juni-juli 2020. Hij kwam op 24 mei 2021 aan in België. Hij verwijst dan wel naar het gegeven dat hij Afghanistan heeft verlaten voor de machtsvername door de taliban en dat in zijn regio de normen enorm zouden zijn veranderd, maar uit zijn verklaringen blijkt dat de taliban reeds aanwezig waren in zijn dorp van afkomst (gehoorverslag CGVS I, p 6) zodat niet zomaar kan worden aangenomen dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Een door louter tijdsverloop mogelijk ontwikkelde westerse levensstijl is in beginsel geen afdoende reden om daar anders over te doen denken. Door te verwijzen naar zijn verblijf van intussen drie jaar in België en het feit dat hij hier werkt en Nederlands leert en dat zijn kledij niet Afghaans is, toont verzoeker niet aan dat hij hier dermate geïntegreerd is en op een westerse manier denkt dat het voor hem onmogelijk is om opnieuw op een Afghaanse manier te denken. Verder maakt hij hiermee evenmin aannemelijk dat hij bepaalde, in Afghanistan geldende, religieuze, morele en/of sociale normen zou hebben overschreden. Verzoeker toont niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen of dat hij uiterlijke kenmerken zou hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen. Verder stelt de Raad vast dat is gebleken dat hij geen geloofwaardige problemen met de taliban voor zijn vertrek uit Afghanistan heeft aannemelijk gemaakt zodat hij evenmin aannemelijk maakt dat hij omwille van problemen uit het verleden in de negatieve aandacht van de taliban zal komen te staan in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst. De beschouwingen van verzoeker leiden niet tot de conclusie dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt omdat hij verwesterd is of als dusdanig zal worden gepercipieerd bij terugkeer.

Verzoeker valt niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou

lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen hieromtrent.

Verzoeker zet uiteen dat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend indien de onmenselijke en vernederende behandeling, waarvan sprake in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet, wordt veroorzaakt door het optreden van een actor. Hij verduidelijkt dat de humanitaire crisis, die wordt veruitwendigd door een hongersnood die het leven van vele mensen bedreigt, duidelijk het gevolg is van het optreden van actoren. Hij stelt dat de machtsovername van de taliban en hun huidige beleid, in combinatie met corruptie en eerdere conflicten, ertoe hebben geleid dat het land uiterst kwetsbaar is wat betreft de zelfvoorziening op voedselgebied.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker. Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “Country Guidance: Afghanistan” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021. De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in

Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken.

Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Kunduz. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023. De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal en van verzoeker doet niet anders besluiten.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie. Verzoeker beroept zich evenmin op een persoonlijk element dat het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dermate verhoogt dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet.

De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend vierentwintig door:

N. MOONEN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN